

Julien Salingue: Era krig, våra döda

[Ur [International Viewpoint](#), 15 november 2015. Julien Salingue bor i Paris och är ledande medlem i Nouveau Parti Anticapitaliste och medlem i Fjärde Internationalen. Har sedan länge varit med i den palestinska solidaritetsrörelsen och har skrivit böcker om Mellanöstern. Han skrev följande artikel på sin blogg dagen efter terroristangreppen i Paris.]

Brottstycken

De som dog igår kväll är våra.

På en uteservering, i en bar, på gatan, i en konsertsal.

Våra.

Döda därför att mördarna bestämde sig för att slå till mitt i Paris och skjuta rakt in i en folkmassa med målet att orsaka så många offer som möjligt.

23.30 framträder Sarkozy i TV och förkunnar: ”Vi befinner oss i krig.”

För en gångs skull håller jag med honom. De befinner sig i krig.

Ni befinner er i krig, Sarkozy, Hollande, Vall, Cameron, Netanyahu, Obama och andra som ni. Ni befinner er i krig, ni och era politiska allierade och era vänner som äger de multinationella bolagen.

Och ni har dragit in oss också, utan ens fråga vad vi tycker om det.

Afghanistan, Irak, Libyen, Mali, Syrien ... Vi som har protesterat har inte alltid varit så många. Vi har inte lyckats övertyga tillräckligt många om att dessa militärexpeditioner alltid bara skapar mer instabilitet, våld och tragedier.

Där och just här.

Ty kriget började inte igår kväll. Det började inte i januari med mordet på Charlie Hebdo och kosherbutiken Hyper Cacher.

I januari skrev jag så här:

Ett av skälen till att så stora delar av befolkningen, inklusive en del vänsteraktivister, blev så chockade är att de (ånyo) upptäckte denna sanning: Ja, Frankrike befinner sig i krig. Ett krig som inte alltid säger sitt namn, ett krig som inte diskuteras i regeringsförsamlingarna eller i media, och i allmänhet inte nämns bland allmänheten, ett krig mot fiender som oftast inte identifieras, ett asymmetriskt krig – men ändå ett krig. På ett ytterst brutalt sätt visade de senaste mordet detta för alla de som inte visste, eller de som vägrade att se, eller de som hade glömt. Frankrike befinner sig i krig, krig orsakar förluster, och dessa förluster drabbar inte alltid din fiendes hem.

Vilka befinner sig Frankrike i krig med? Enligt olika tal och media är det ett krig mot ”den internationella terrorismen”, mot ”jihadism”, mot ”fundamentalistiskt barbari”, etc. Jag ska inte diskutera dessa luddiga beteckningar och de kränkande generaliseringar som de antyder, och inte heller paradoxen som ligger bakom dem (allianser som grundar sig på en instabil geometri, på stöd till regimer som stöder utvecklingen av ”jihadistiska” strömningar, deltagande i militära interventioner som stärker dessa strömningar, etc.). Det räcker att betona att Frankrike i själva verket sedan september 2001 har följt George W Bushs och USA:s tal om ”civilisationernas kamp”, även om det inte alltid har uttalats högt.

Frankrike har befunnit sig i krig i nästan 14 år utan att säga det.¹

Jag ser ingen anledning att ändra en enda rad i detta utdrag. Och med det menar jag inte att visa bristande respekt för offren eller deras anhöriga.

Alla känslor, all ilska, all smärta är självklart rättfärdiga. Och mördarnas handlingar som igår kväll spolierade hundratals, tusentals liv är oförlåtliga.

Mitt på dagen

ISIS tar på sig ansvaret. Uppenbarligen befinner de sig också i krig.

Enligt *Agence France-Presse*, som åberopar ett vittne på Bataclan-teatern, ropade en av mördarna, ”Det är Hollandes fel, det är er presidents fel, han skulle inte ha intervenerat i Syrien.” Man kan alltid blunda och hålla för öronen. Man kan gå vilse i röken från den avpolitiserande retoriken om ”blind terrorism” som en kraft som inte går att förklara.

Men mördarna i Paris är inte några stackars ”dårar” som inte ansvarar för sina handlingar, och inte heller manipuleras de av någon jag-vet-inte-vilken-hemlig-underrättelsetjänst. Vi kommer att få reda på mer under de kommande timmarna och dagarna, men det finns ingen tvekan om att mördarna kommer att ha en profil och ett budskap som i grova drag liknar det som Said och Cherif Kouachi och Amedy Coulibaly hade, de som genomförde attackerna i januari, och om vilka jag skrev följande då:

Mördarna för själva en diskussion (se deras intervjuer och videor där de talar om Syrien och Irak, de förolämpningar som de muslimer som är i händerna på Frankrike utsätts för och muslimer i världen överhuvudtaget, etc.), de har en egen teori (se speciellt den artikel som publicerats av Mediapart), de har sina egna organisatoriska utgångspunkter (Islamska staten, Al Qaida på den arabiska halvön) ...

De anser, helt logiskt, att de befinner sig i krig med ett visst Frankrike, och de tänker, logiskt nog, att de själva genomför ett legitimt försvar. Se detta uttalande som Coulibaly gjorde i en postum video: ”Ni angriper Kalifatet, ni angriper Islamska staten, så då angriper vi er. Ni kan inte angripa och förvänta er att det inte kommer något i gengäld.”

Ja, ISIS sysslar med politik. De är mördare, men de är politiska.

Och igår kväll slog de till kraftfullt, mycket kraftfullt.

Blint? Ja och nej.

Ja, eftersom de riktade sig mot människor som inte är direkt indragna i detta krig, människor vars enda brott var att befinna sig på fel plats vid fel tidpunkt, människor som kunde ha varit någon annanstans och då fortfarande hade funnits bland oss idag.

Nej, eftersom de genom att slå till på ett sådant sätt skickar ett budskap: ”Ert land är i krig med oss, och så länge detta krig fortgår kommer ingen bland er att vara trygg.”

Det är politik. Den är vedervärdig men det är politik.

Vi lever i en värld i krig. Ryssland, Frankrike och USA bombar Syrien. Saudiarabien bombar Jemen. De franska ”operationerna” fortsätter i Mali. Obama förkunnade just att de amerikanska

---

¹ Se *What is responsible for Paris?*, på socialistworker.org.

trupperna inte kommer att lämna Afghanistan.

Enligt FN:s flyktingkommissariat har det aldrig funnits fler utlands- och internflyktingar än idag, och det finns ingen anledning att tro att saker och ting kommer att förbättras särskilt snart.

Det sammanlagda antalet döda är för närvarande 128. 128 för många. 128 döda den 13 november 2015.

Det är ungefär det genomsnittliga antalet människor som har dödats varje dag i Syrien sedan mars 2011.

Ja, nästan det dagliga genomsnittet: 250.000 döda sedan mars 2011, omkring 4.500 döda per månad, nästan 150 döda varje dag.

Det kan förklara en del för de landsmän som säger att de inte förstår varför syrierna sedan drygt 4½ år har flytt till Europa. Det sker ett 13 november varje dag i Syrien. Och det är Assad, er nya allierade, som bär huvudansvaret för det, efter att på ett brutalt sätt ha slagit ner ett fredligt uppror.

Vi lever i en värld som befinner sig i krig. Och det gör det möjligt för en del personer att göra affärer.

Vapenförsäljning: 2015 var ett rekordår för Frankrike.

Frankrike gratulerar sig till att sälja krigsmaskiner till Egypten. Frankrike gratulerar sig till att sälja krigsmaskiner till Saudiarabien. Frankrike gratulerar sig till att sälja krigsmaskiner till Förenade Arabemiraten.

Ändå blir Frankrike förvånat, indignerat och protesterar mot att själv bli måltavla.

Hyckleri. Feghet. Lögner.

De har släpp lös hundarna, med fradga runt munnen.

Laurent Wauquiez, som var Sarkozys minister för högre utbildning, skrev på Twitter: "Jag kräver att 4.000 personer som misstänks för terrorism ska sättas i interneringsläger #AttaquesParis".

Lionnel Luca, konservativ parlamentsledamot i Nationalförsamlingen, skrev på Twitter: "Ikväll är Paris Beirut. Logiken för ett land på väg mot libanisering. Vår feghet inför kommunitarismen kommer att stå oss dyrt."

Philippe de Villiers, konservativ medlem i Europaparlamentet, skrev på Twitter: "Fruktansvärt drama i Paris, det är dit som Frankrikes slapphet och moskéisering har lett."

Vi måste komma ihåg dessa uttalanden.

För att återvända till det jag skrev i januari:

Varje förtryckande, brännmärkande eller blint svar på Frankrikes ekonomiska, politiska och sociala verklighet 2015 är inte bara dömt att misslyckas, utan än viktigare är att det bara kommer att vara ännu ett steg mot nya mord imorgon.

Så här är vi. Imorgon visade sig vara igår kväll.

13.00.

Jean-Christophe Cambadélis, förste partisekreterare i Hollandes Socialistparti förkunnar: "Frankrike har just drabbats av en krigshandling."

De fortsätter att säga, fortsätter att upprepa att Frankrike befinner sig i krig. Men när de säger det vill de betona att "vi befinner oss i krig". Ett "vi" där de vill räkna in oss.

Nej. Fjorton år av era krig har bara medfört mer våld, tragedier och nya krig i jordens alla hörn.

Om Irak inte hade raserats så skulle inte ISIS existera.

Den store franske 1800-talspoeten Paul Valéry skrev en gång, "Krig: en massaker på människor som inte känner varandra till vinning för människor som känner varandra men inte massakrerar varandra." Han hade rätt.

Det är alltid samma personer som bränner.

Och om vi vill att det ska ta slut, då måste vi, så fort chockvågorna har lagt sig, göra allt för att hindra att vi rusar huvudstupa mot allmänt barbari.

Det är inte försent. Det finns fortfarande tid att göra något annat. Något radikalt annorlunda.

Vi kan vägra gå med på deras order: "Med oss eller med terroristerna."

Vi kan vägra att gå med på uppmaningarna till enhet med torterarna och krigshetsarna som dag efter dag bygger en mer barbarisk värld.

Vi kan vägra gå med på deras värld byggd på utsugning, plundring, våld, orättvisor, ojämlikhet och misär. Istället vill vi gå samman med dem som vi borde förenas med.

Kämpa för en annan värld, en värld som inte bara är möjlig utan mer nödvändig än någonsin.

Hålla huvudet kallt och inte ge efter för det känslomässiga trycket och chocken.

Ni kan anklaga mig för att vara en drömmare. Men mina drömmar har aldrig dödat någon, i motsats till er "pragmatism".

Mer än någonsin måste vi "göra motstånd mot det oemotståndliga". Det är det enda sättet att gå framåt.

Så ... Nej, Cambadélis. Nej, Sarkozy. Nej, Hollande. "Vi" befinner oss inte i krig.

Det är inte mitt krig, det är inte vårt krig. Det är ert krig.

Och återigen är det våra döda. Precis som i Madrid 2004, London 2005, Egypten för två veckor sedan, Beirut denna vecka.

Och på alla andra ställen där ni sår er terror.

Era krig, våra döda.

Ert krig, inga fler.

(Först publicerad på [Resisteralairdutemps.](#))